

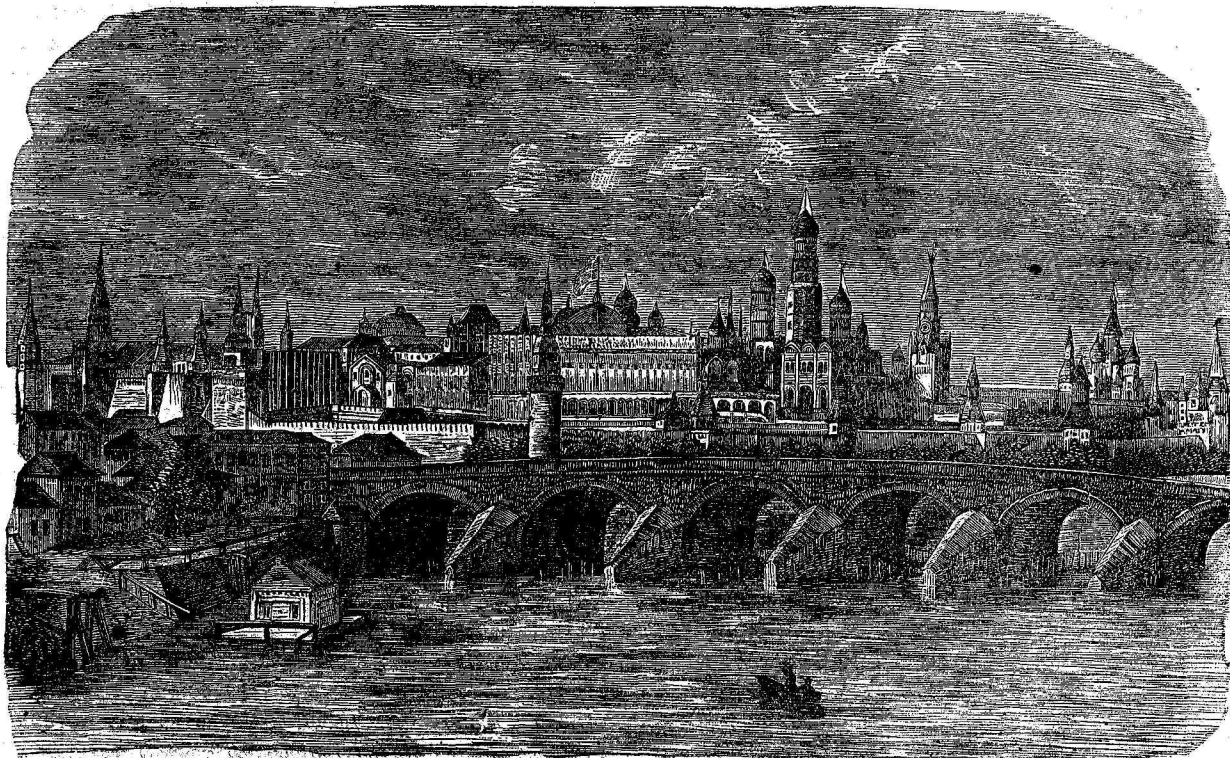
τός του όποιου, εκ τινος αδυναμίας των νεύρων ή όλισθήματος ήδύνατο νά κατακρημνισθή, προέβη προφυλακτικώς, δάκτυλον πρὸς δάκτυλον, και έφθασεν εις τό άλλο άκρον, ή μάλλον εξηκολούθησε τήν συνέχειαν τής διόδου, ήτις ήτο τόση στενή, ώστε μόλις ήδύνατο ο άνθρωπος νά στραφή πρὸς τό μέρος, όθεν διήλυθε. Μή άναμείνας δε τόν Ινδον, ον ένόμιζεν έπισθέν του, ειρπε προσωτέρω και περηκολούθει τά ίχνη, τά όποια ήδη ήσαν καθαρώς έντετυπωμένα επί του μαλακού εδάφους, μέχρις εκατόν όργυίων μακρότερον, ότε αίφνης ήκουσεν ήσυχον και βραγχώδη ήχον ούχι πολύ μακράν έρχόμενον και πρὸς τό αυτό εκείνο μέρος του σπηλαιου, πρὸς ο διήκοϋνέτο. Ηεροάσθη και εύκρινώς ήκουσε τόν ήχον, τόν όποιον ή άρ-

αφού απέβίωσεν ή μικρά της κήρη, έπεσεν άσθενής και ο υίος αϋτης πρίγκιψ. Έρρέστος μεταδοθείσης τής νόσου και εις αυτόν.

Η φιλόστοργος μήτηρ έφίλησεν εις τό στόμα τό έν άγωνία τέκνον της πρὸς παραμυθίαν· αλλά τό φθοροποιόν μόλυσμα εισέδυσε και έταωσε θανατηφόρος τήν τρυφερήν μητέρα.

ΤΟ ΚΡΕΜΛΙΝΟΝ

Κρεμλίνον, λέξις άθεσθαίας παραγωγής, είναι όνομα κοινόν εις τό φρούριον περι τό όποιον πάσα σχεδόν αρχαία ρωσική πόλις ήτο εκτισμένη. Τό Κρεμλίνον τής Μόσχας είναι περιτείχισμα σχεδόν τριγωνικόν, περίξ του όποιου έγείρονται ύψηλά τείχη, έχοντα έν

κτος κάμνει κατά τόν χειμερινόν της ύπνον, όταν μωζάνη τούς πόδας της.

[Έπεται συνέχεια]

Η ΠΡΙΓΚΙΠΗΣΣΑ ΑΛΙΚΗ

Η αϋτης βασιλική ύψηλότης ή πριγκίπισσα Αλίκη, τριτότοκον τέκνον τής βασιλείσσης τής Αγγλίας, έγεννήθη Απριλίου 25, 1843, και ένυμφεύθη έν Όσβόρν Ιουλίου 1, 1862, μετά του μεγάλου δουκός της Έσσης. Απέθανε δε εκ διφθερίτιδος τή 14 Δεκ, 1878, θύμα γενομένη τής μητρικής στοργής της. Πεικών ήν παρατίθεμεν σήμεραν προϋσιάζει τήν πριγκίπισσαν κρατούσαν εις τας άγκάλας της τήν όλίγας ημέρας πρὸ του θανάτου της αποθανούσαν θυγατέρα αϋτης εκ τής αϋτης νόσου εξ ής και ή μήτηρ αϋτης. Αλλ

εκάστη γωνία στεγόν πύργον. Από τής θεμελιώσεως του φρουρίου τούτου, κατά τά μέσα τής δωδεκάτης εκατονταετηρίδος, χρονολογείται και ή θεμελίωσις τής Μόσχας αϋτης. Περὶ τό 1170 ο Ανδρέας, ο υίος του Βλαδιμήρου του Μονομάχου, ήγεμόνος του Κιέβου, έκτισε λιθίνην εκκλησίαν, έντός του Κρεμλίνου, και κατέθεσεν έν αϋτῇ τήν εικόνα τής Παναγίας, τήν γραφείσαν υπό του Αποστόλου Λουκά. Η εικών αϋτη φαίνεται έτι και νυν έν τῷ καθεδρικῷ ναῷ τής Αναλήψεως, όστις κείται επί τής θέσεως του αρχαίου οικοδομήματος. Η Μόσχα και τό Κρεμλίνον αϋτης υπέστησαν πολλά δεινά κατά τόν μεσαιῶνα. Έλεηλατήθη και έπυρπολήθη υπό των Μογγόλων κατά τήν δεκάτην τρίτην εκατονταετηρίδα, πάλιν δε κατά τήν δεκάτην τετάρτην και δεκάτην πέμπτην εκατονταετηρίδα υπό των ήγεμόνων τής Λιθουανίας. Η πόλις

ηγέρθη τρίτην φοράν ἐκ τῶν ἐρειπίων τῆς ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Ἰβάν Βασιλιέβιτς, τοῦ τριμεροῦ καλουμένου, ὅστις ἔδωκεν εἰς αὐτὴν τὰ ἐκ Νοβογρόδης λάφυρα, ἠύρυνε τὸ τεῖχος τῆς, καὶ ἔκτισε τοὺς πύργους τοῦ Κρεμλίνου. Ἐχει νῦν περὶ τὰ εἴκοσι μίλια περίμετρον, καὶ περιέχει πληθυσμὸν περὶ τὰς τετρακοσίας χιλιάδας. Τὸ Κρεμλίνον, ὁ ἀρχικὸς πύργος τῆς πόλεως, εἶναι ἔτι καὶ νῦν τὸ κεντρικὸν αὐτῆς σημεῖον. Ἐξ αὐτοῦ ἐξικουῦνται αἱ ὁδοί, ὡς αἱ ἀκτίνες ἐνός τροχοῦ, οὐδὲν ὅμως εὐθέως ἀλλ' ἐλκισοειδῶς. Ὡς ἐκ τῆς θέσεως αὐτοῦ τὸ Κρεμλίνον δεσπόζει πάσης τῆς πόλεως. Ὁ μέγας αὐτοῦ πύργος τοῦ Ἰβάν Βελίκου ἔχει ὀκταγώνου σχῆμα· ἡ ἀκροτάτη δὲ αὐτοῦ χρυσοβαφὴς κορυφή ἀνέρχεται εἰς ὕψος τριακοσίων εἴκοσι πέντε ποδῶν ὑπεράνω τῶν θεμελίων του. Τὸ κάτω πάτωμα τοῦ πύργου, ἔχοντος πέντε πατώματα, χρησιμεύει ὡς ἐκκλησία. Εἰς τὰ ἐξῆς τρία πατώματα κρέμονται τριάκοντα τέσσαρες κώδωνες ποικίλου μεγέθους, ὁ μέγιστος τῶν ὁποίων ζυγίζει ἐξήκοντα τέσσαρας τόνους. Ἀλλ' ὅσον καὶ ἂν ἡ ὁ κώδων οὗτος μέγας εἶναι μόλις τὸ ἓν τέταρτον κατὰ τὸ μέγεθος τοῦ Τζάρου τῶν Κωδῶνων, ὅστις ἵσταται ἐπὶ βάρθρου ἐκ γρανίτου παρὰ τῇ βάσει τοῦ πύργου. Ὁ μέγας οὗτος κώδων τῆς Μόσχας ἐχύθη ἀρχικῶς περὶ τὸ 1600 ἔτος ἀλλ' ἐχύθη πάλιν δις, τελευταῖον ὑπὸ τῆς Αὐτοκρατορίας Ἀννης ἐν ἔτει 1733. Τέσσαρα ἔτη ὕστερον, ἔπεσε κατὰ τὴν πυρκαϊάν καὶ ἐν μέγα τμήμα αὐτοῦ ἀπεκόπη. Ἐκ τοῦ χρόνου ἐκείνου μέχρι τοῦ 1836 ἔκειτο τεθαμμένος ἐν τῷ ἐδάφει, ὅταν ὁ Αὐτοκράτωρ Νικόλαος διέταξε νὰ τὸν θέτῃσιν, ἐν ᾗ θέσει νῦν εὐρίσκεται. Ὁ κώδων ἔχει εἴκοσι περίπου ποδῶν ὕψος, εἴκοσι καὶ ἐνός ποδῶν διάμετρον, καὶ ζυγίζει ὑπὲρ τὰς τετρακοσίας τεσσαράκοντα χιλιάδας λίτρας. Ὡς λέγει ἡ παράδοσις ὅταν ὁ κώδων οὗτος ἐχύνετο ὁ λαὸς ἔρριψεν ἐντὸς τῶν καμίνων μεγάλας ποσότητας χρυσοῦ καὶ ἀργύρου ὡς ἀναθήματα τὸ μέταλλον αὐτοῦ ἐκτιμᾶται ἄνευ ὑπερβολῆς εἰς 1,500,000 φρ.

Τὰ τεῖχη τοῦ Κρεμλίνου, ἔχοντ' ὑπὲρ τὸ ἓν μίλιον καὶ τέταρτον περίμετρον, ἔχουσι περὶ τὰς πέντε πύλας, εἰς ἐκάστην τῶν ὁποίων ἀποδίδεται θρησκευτικὴ ἢ ἱστορικὴ σημασία. Ἡ μᾶλλον τιμωμένη ἐκ τῶν πυλῶν τούτων εἶναι ἡ ὑπεράνω αὐτῆς ἔχουσα εἰκόνα τοῦ Σωτῆρος, τοσοῦτον ἐξίτηλον ὑπὸ τοῦ χρόνου ὥστε μόλις ἠδύνατό τις νὰ διακρίνῃ τοὺς χαρακτῆρας αὐτῆς, μέγας δὲ ἀρχαῖος λαμπτήρ ἤρτηται ἐξ ἀλύσεων πρὸ αὐτῆς. Ἡ ὑπὸ τοῦ χρόνου ἀμαυρωθεῖσα αὕτη εἰκὼν πιστεύεται ὑπὸ τοῦ λαοῦ ὡς ἔχουσα θαυματούργους δυνάμεις. Ἐφύλαξε τὴν Μόσχαν ἀπὸ τῶν Τατάρων κατέβαλε τὸν λοιμὸν ἐπὶ τῆς βασιλείας τῆς Αἰκατερίνης· ἀπέστρεψε τὸν χεῖμαρρον τῆς γαλλικῆς ἐπιδρομῆς καὶ ἔσωσε τὴν Ῥωσίαν. Ἡ πύλη αὕτη καλεῖται ἡ Ἰερὰ Πύλη, οὐδεὶς δὲ ῥῶσος δύναται νὰ διέλθῃ δι' αὐτῆς χωρὶς νὰ προσκυνήσῃ καὶ ποιήσῃ τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ· πᾶς δὲ ξένος ὀφείλει νὰ ἀποκαλύψῃ τὴν κεφαλὴν.

Καὶ τοὶ ἡ Μόσχα σχεδὸν καθολοκληρίαν κατεστρά-

φη ἐν ἔτει 1812 καὶ τὸ Κρεμλίνον μεγάλως ἐβλάβη ἢ τε πόλις καὶ ἡ ἀκρόπολις παρουσιάζουσι σχεδὸν τὴν αὐτὴν ἐμφάνειαν καὶ τὸν αὐτὸν ἀρχιτεκτονικὸν χαρακτῆρα ὅστις διέκρινεν αὐτὰ πρὸ τοῦ ἐμπρησμοῦ.

ΜΕΓΑΛΑΙ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΑΙ

Γ'.

ΕΝ τοῖς νεωτέροις χρόνοις πλείσται μεγαλουπόλεις ἔχουσιν ἐκτεταμένην δημοσίαν βιβλιοθήκην. Ἐν Ἀγγλίᾳ διὰ νομοθετικῆς πράξεως ἐν ἔτει 1850 πᾶσα πόλις καὶ κώμη δύναται νὰ καθιδρύσῃ τὴν δημοσίαν αὐτῆς βιβλιοθήκην δημοσίᾳ δαπάνῃ. Ἡ δαπάνη αὕτη εἶναι σχετικῶς μικρὰ ἕνεκα τῆς εὐθυνίας τῶν βιβλίων καὶ τῆς τυπώσεως ἐν τοῖς χρόνοις ἡμῶν. Ἡ φήμη τῶν ἀρχαίων συλλογῶν κεῖται, βεβαίως, ἐν τοῖς ἀνεκτιμήτοις αὐτῶν χειρογράφοις, ἀλλὰ σπάνια ἐντυπα βιβλία καὶ ιδιόρρυθμοι ἐκδόσεις ζητοῦνται μετ' ἴσου ζήλου ὅσον σπάνια χειρόγραφα. Τὸ Βρεττανικὸν Μουσεῖον ἐπλήρωσε περὶ τὰς 1000 λίρας δι' ἓνα μόνον τόμον.

Αἱ τρεῖς μέγισται βιβλιοθήκαι τῶν νεωτέρων χρόνων εἰσὶν ἡ Ἐθνικὴ Βιβλιοθήκη ἐν Παρίσις, ἡ Βιβλιοθήκη τοῦ Βρεττανικοῦ Μουσείου, καὶ ἡ αὐτοκρατορικὴ Βιβλιοθήκη ἐν Πετρούπολει. Ἡ πρώτη τούτων ἤρξατο ἐν τῷ μέσῳ τῆς δεκάτης τετάρτης ἐκατονταετηρίδος ὑπὸ τοῦ Ἰωάννου τοῦ Ἀγαθοῦ, διὰ δεκαεννέα τόμων! Ὑπὸ τὸν διάδοχον αὐτοῦ Κάρολον τὸν Ε' ἐφθάσεν εἰς τὸν ἀριθμὸν 1000 τόμων, πάντων ἐννοεῖται ἐν χειρογράφοις. Βαθμυδὸν ἤρξαντο μέχρι τῶν χρόνων τοῦ Κόλθερτ, ὅτε τὰ μέγιστα ἠυξήθη, ὥστε περὶ τὸ τέλος τῆς βασιλείας Λουδοβίκου ΙΔ' περιελάμβανε περὶ τὰς 70,000 τόμων. Ἐν ἔτει 1737 ἠνοίχθη ἐλευθέρᾳ εἰς τὸ κοινόν. Μεγάλαι προσθήκαι ἐγένοντο εἰς αὐτὴν διαρκούσης τῆς Ἐπαναστάσεως καὶ ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Ναπολέοντος, ὅστις μεγάλως διεπράξατο ἀρπαγὰς ἐπὶ ξένων θησαυρῶν ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς δημεύσεως. Ὁ τελευταῖος αὐτοκράτωρ ἀνήγειρε νέαν οἰκοδομήν διὰ τὴν ἐθνικὴν ταύτην βιβλιοθήκην, περιέχουσαν δύο μεγάλα ἀναγνωστήρια. Μία τῶν αἰθουσῶν τούτων χρησιμεύει διὰ τοὺς ἀναγνώστας ἐν γένει, ἡ δὲ δευτέρα διὰ τοὺς ἐργαζομένους ἀναγνώστας, ὡς τὸ ὄνομα αὐτῆς *salle de travail* δεικνύει. Ἡ βιβλιοθήκη διακρίνεται πρὸς τούτοις καὶ ἐκ τοῦ μετ' ἐπιμελείας συντεταγμένου καταλόγου βασιζομένου ἐπὶ τῆς καθ' ὕλην ταξινομήσεως. Ὁ κατάλογος οὗτος δὲν εἶναι ἔτι πλήρης ἀλλ' εἶναι μεγίστης ἀξίας ἕνεκα τῶν ἀρίστων ἀλλὰ συντόμων βιβλιογραφικῶν σημειώσεων τῶν ἐπὶ τοῦ τίτλου ἐκάστου βιβλίου προσθεθειμένων. Ὁ ἀριθμὸς τῶν τόμων τῆς βιβλιοθήκης ταύτης ἀνέρχεται νῦν εἰς ἐν καὶ ἥμισυ ἑκατομ. μὴ συμπεριλαμβανομένων πολλῶν καὶ πολυτίμων χειρογράφων, χαρτῶν καὶ σχεδιογραφημάτων.

Ἡ αὐτοκρατορικὴ βιβλιοθήκη τῆς Πετρούπολεως ἐσχηματίσθη κυρίως ἐκ πῆς μεγάλης συλλογῆς ἣν κατήρτισαν οἱ ἀδελφοὶ Σαλούτσκη, δύο ἐλευθερόφρονες